

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 9 september 2007, 9.15 uur

Thema: 'Thuiskomen', naar aanleiding van Jeremia 3: 6-18 (kerntekst: vers 14-15)

Elizabeth Barrett, geboren in 1806, is één van de beroemdste Engelse dichters uit de 19e eeuw. Haar vader was een vreselijke dictator. Elizabeth was al ver in de dertig, toen ze een relatie kreeg met een zekere Robert Browning. Maar vader Barrett wilde absoluut niet dat zijn dochter trouwde. Op alle mogelijke manieren maakte hij Elizabeth en Robert het leven zuur. Uit nood zijn ze maar in het geheim getrouwd en in Italië gaan wonen, in Florence. En wat deed Elizabeth? Ze bleef brieven sturen naar haar ouders. Door die brieven bleef ze proberen om het goed te maken. Ze hield niet op om het hart van haar ouders te zoeken. Na tien jaar zat er een grote doos bij de post. In die doos vond Elizabeth al haar eigen brieven, van tien jaar, allemaal ongeopend, in één grote doos: retour afzender. Vandaag de dag worden die brieven van haar beschouwd als juweeltjes van Engelse literatuur. Een paar jaar later is Elizabeth overleden. Het conflict is nooit opgelost...

Elizabeth Barrett

Gods hart bréékt door de ontrouw van Zijn volk

Is dat eigenlijk niet hartverscheurend? Conflicten vreten aan je. En als je Jeremia leest, dan denk je: 'Zelfs bij God is dat zo.' De HERE die alles, alles, alles voor Zijn volk heeft gedaan, God die zó onvoorstelbaar veel houdt van Zijn kinderen: het bréékt Zijn hart als Hij ziet dat ze steeds verder van Hem afdwalen. De afgoden, Baäl en Astarte, ze zijn veel interessanter dan de God van Israël. En hier, in Jeremia 3, zegt God: 'Israël en Juda, dat tienstammenrijk in het noorden en het tweestammenrijk in het zuiden, het zijn net twee vrouwen die overspel plegen, die hun man bedriegen.' In die tijd kwam het vaak voor dat één man meerdere vrouwen had. En wat zegt God? 'Israël, dat tienstammenrijk, is het eerste de verkeerde kant opgegaan. Dat volk heeft Mij op een afschuwelijke manier op het hart getrapt.' En hoe ging het verder? Israël verliet God, en God liét het gaan. En toen kwamen de Assyriërs, en heel Israël werd onder de voet gelopen, veroverd,

verwoest. De meeste mensen werden meegenomen, ver weg naar Assyrië. En de achterblijvers, die vermengden zich weer met andere volken, dat werden later de Samaritanen. En wat is er overgebleven van Israël? Niets! Vrijwel niets! Tien stammen, verloren gegaan! En dan zou je zeggen: die overgebleven twee stammen, dat rijk van Juda, dat zal daar toch wel van léren! Dat zal zich dan toch wel dés te meer naar God toekeren! En inderdaad: er zijn in Juda koningen die God trouw dienen: Hizkia bijvoorbeeld, en later Josia. Josia is koning als Jeremia profeet wordt. Maar het volk van Juda, heeft dat wat geleerd van wat er in het Noorden gebeurd is, met Israël, honderd jaar eerder al weggevoerd? Nee! Het volk heeft de smaak te pakken, van de afgoderij en van het onrecht, van de graaicultuur, de uitbuiting van de armen, en van de uitpattingen en het achternahollen van je eigen lusten.

Tóch genade...

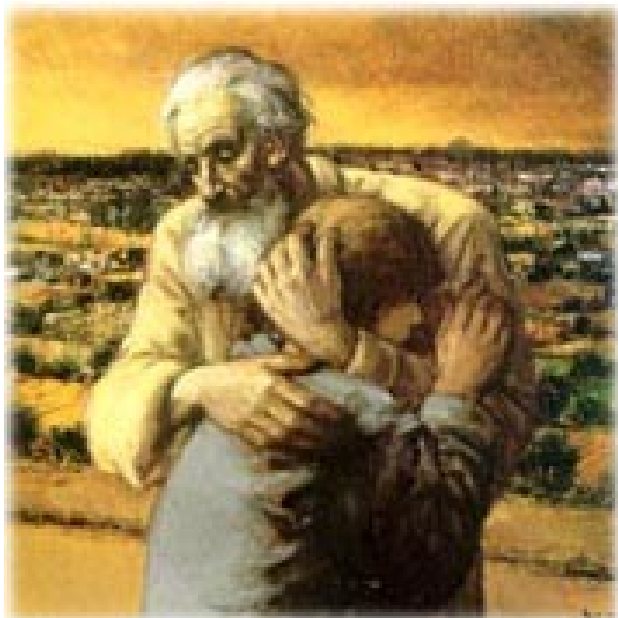
Het volk is niet meer te houden! En dan zegt God, hier in hoofdstuk 3: 'Jeremia, de schuld van Juda is groter dan die van Israël. Want Juda heeft kunnen zien wat er met Israël gebeurd is. Maar Juda gaat gewoon door. Juda veracht Israël, dat gevallen is en weggevoerd! Maar,' zegt God, 'nu zal Ik eens wat zeggen: dat afkerige Israël, waar Juda de neus voor optrekt, dat zal Ik genadig zijn! Zo zal Ik nóg duidelijker laten zien wie Ik ben! En als Ik dan dat afkerige Israël genadig ben, dan hoop Ik dat Juda het zal zien en aangestoken zal worden door datzelfde verlangen, om terug te komen, terug te komen bij Mij!'

En zo moet Jeremia zijn blik richten naar het noorden, naar het gebied waar tot een eeuw eerder dat tienstammenrijk was, en Jeremia moet het uitroepen, vers 12: 'Keer weder, Afkerigheid, Israël, luidt het woord des HEREN, Ik zal u niet donker aanzien, want Ik ben genadig, luidt het woord des HEREN, Ik zal niet altoos blijven toornen. Alleen, erken uw ongerechtigheid, dat gij van de HERE, uw God, zijt afgefallen en uw gangen gericht hebt naar de vreemden onder elke groene boom, en naar mijn stem niet hebt gehoord, luidt het woord des HEREN.' Proeft u het, dat diepe verlangen van God, dat het weer goedkomt? Zoals Elizabeth Barrett ernaar hunkerde dat het weer goedkwam met haar ouders. Hadden ze maar een brief geopend, misschien had die brief hun al getroffen...

'Kom toch terug!'

God zegt tegen Juda: 'Kijk nou hoe ik omga met dat afkerige Israël: Ik reik ze de hand, Ik bied vergeving aan, verzoening!' En dan volgen die prachtige woorden, in vers 14 en 15: 'Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des HEREN, want Ik ben heer over u; Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion, en Ik zal u herdert naar mijn hart geven, die u zullen weiden

met kennis en verstand.' Keert weder, kom terug! Kom bij Mij, kom aan Mijn hart! Kom weer thuis! Ik heet je welkom! Kom terug, afkerige kinderen, want Ik ben heer over u. De Statenvertaling zegt: 'Ik heb u getrouwd.' God is een verbond aangegaan, alsof Hij een huwelijk gesloten heeft. En Hij blijft trouw, door dik en dun! Kom terug!

Heilig Avondmaal vieren is: thuiskomen!

Weet u, dat is Avondmaal vieren: terugkomen **bij God**. Thuiskomen. Al je trots neerleggen. Erkennen dat je fout zit, dat je een zondig mens bent. Eerlijk opbiechten, ding voor ding, waarmee je God verdriet hebt gedaan. Eindelijk je zwak durven opstellen, kwetsbaar.

Doe het maar, want wat zegt de HERE tegen dat verstrooide volk van die tien stammen? Vers 14: 'Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion.' 'Ik zal u nemen', 'aannemen' betekent dat. Ik zal je ontvangen, al is het er maar één uit een hele stad, al zijn het er maar twee uit een heel geslacht. Voelt u zich weleens alleen staan? Misschien wel in uw eigen familie. In uw eigen gezin. Of jij, in je klas, op in je team, of op je werk. 'Ik ben maar een eenling. De anderen, die hebben niks met God.' 'Eén uit een hele stad, dat is voor Mij niet te weinig', zegt God. 'Ik zal je aannemen! Daar breng Ik je samen met anderen, daar zal Ik u vermeerderen (vers 16), daar wordt je weer een groep, een heel volk, en Ik (zegt God in vers 15) zal u herders naar Mijn hart geven, die u zullen weiden met kennis en verstand.'

'Ik laat je niet over aan je lot,' zegt God, 'maar Ik breng je samen met anderen, samen in Sion, Jeruzalem, Mijn stad, en daar geef ik je mensen, goede mensen, die goed leiding geven, verstandig, liefdevol. Ik zal je niet alleen vanuit de hemel leiden. Nee, Ik werk ook via mensen van vlees en bloed. Mensen die je steunen.'

En dat is ook Avondmaal vieren. Thuiskomen bij God, en thuiskomen **bij het volk van God**, samen

met andere kinderen van God vieren dat de HERE zo onvoorstelbaar genadig is.

En als de HERE God hier die goede herders belooft, dan gaan onze gedachten natuurlijk, natuurlijk, naar die allerbeste Herder, die Zijn leven gaf voor de kudde, Jezus Christus. God heeft ons niet alleen lief vanuit de hemel, nee, in Jezus Christus is Hij ons komen steunen als Mens! Jezus Christus, die in de Bijbel ook de naam krijgt: Immanuël, 'God met ons!' Vandaag krijgen we wéér, wéér, zo'n brief van God. Een brief met een hartstochtelijke oproep: 'Kom terug! Bekeer je! Kom toch naar huis!' U stuurt 'm toch niet terug, die brief? 'Retour afzender'. Nee, maak 'm maar open. En kom dan maar! Kom thuis, bij God. Kom thuis, bij Zijn andere kinderen. Kom thuis **bij de goede Herder, Jezus Christus**. **Welkom thuis!** Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl